

10/967

ועדת המשמעת מזהירה!
נבחן שימצאו ברשותו חומרי
עזר אסורים או יתפס בהעתקה
יענש בחומרה עד כדי הרחקתו
מהאוניברסיטה.

אוניברסיטת בר-אילן – הפקולטה למשפטים

בס"ד, תשס"ז סמסטר ב', - מועד ב'

משפט פלילי עברי – 99-001-01

מרצה: ד"ר יעקב חבה

משך הבחינה: שעתיים ורבע. לא תינתן הארכה.

הוראות:

1. חומר עזר אסור בשימוש.
2. כתוב/כתבי בכתב יד ברור ובדילוג שורות.
3. אין לחרוג ממספר העמודים המצויין. חריגה לא תיבדק.
4. יש לנמק כל תשובה. תשובה שאיננה מנומקת לא תזכה בניקוד.
5. מקום בו יש יותר מדעה אחת או שהתשובה תלויה בשינויי נסיבות יש לציין את כל הדעות או הנסיבות.

בהצלחה!!!

שאלות 1-6: עד חצי עמוד (בדילוג שורות) לכל שאלה. 10 נקודות לשאלה.

1. השווה/י בקצרה בין דין מלך לסמכות בית דין להעניש בהוראת שעה.
2. האם הדרישה למעשה המתה ישיר רלבנטית גם ביחס לחיוב גלות של ההורג בשוגג? נמק/י.
3. מדוע מבחין הרמב"ם בין דינו של המתכוון להרוג את זה והרג את זה שפטור, לבין דינו של המתכוון לבייש את זה ובייש את זה שחייב?
4. כיצד מסביר התלמוד הירושלמי את המשנה הקובעת שזורק אבן ברשות הרבים גולה. מה ניתן להסיק מדבריו אודות הגורמים המשפיעים על מידת האשם במשפט העברי?
5. "קטן הרודף ניתן להצילו בנפשו" – האם קביעה זו של הסוגיה תומכת בדעת רש"י או בדעת הרמב"ם באשר למהותו של דין רודף? נמק/י.
6. מה דינו של "המוחזק למסור" – נמק/י והסבר/הסבירי.

שאלה 7: עד 5 שורות. 5 נקודות.

7. מהו ההבדל העקרוני בין ניסוח החוק הפלילי העברי לניסוח החוק הפלילי המודרני?

שאלה 8: עד עמוד אחד (בדילוג שורות). 15 נקודות.

8. כיצד ומדוע מבחין הרמב"ם בין מי שבשל איומים עבר עבירה בנסיבות בהן היה עליו ליהרג ולא לעבור, לבין מי שעבר עבירה כדי לרפא עצמו מחולי עם סכנת חיים, בנסיבות בהן היה עליו להימנע מלעבור את העבירה גם במחיר פגיעה בחייו?

שאלה 9: עמוד ורבע (בדילוג שורות). 20 נקודות.

9. פלוני מואשם בעבירה על סעיף 368ג. לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, הקובע: "העושה בקטין... מעשה התעללות גופנית... דינו - מאסר שבע שנים."
הנאשם איננו מכחיש כי התעלל בקרבן, אך טוען להגנתו כי לא ידע על קיומה של עבירה כזו בחוק העונשין וגם לא ידע כי מדובר בקטין.
כיצד לדעתך היה מתייחס המשפט העברי לטענות אלה? נמק/י.